2026-52-RE

Causa 2026-52-RE

(Masson Blanch c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 288-2026. Recurs d'empara

Sentència del 9 de setembre del 2026

BOPA núm. 105, del 16 de setembre del 2026

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 5 de juny del 2026, per la representació processal del Sr. Juan Marco Masson Blanch, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la inactivitat de la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia en el marc de la causa Diligències Prèvies 8000168/2015, per una presumpta vulneració del dret a un judici de durada raonable, reconegut a l'article 10.2 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que declari que la manca de resolució de la Batllia després de la sentència recaiguda en la causa 2024-47-RE, i també després de l'aute del 13 de març del 2026, constitueix una nova vulneració, o si més no, una persistència agreujada dels drets fonamentals del recurrent a un judici de durada raonable, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, que declari que la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia no ha adoptat, dins el termini fixat per aquest Tribunal, les mesures necessàries per fer cessar la vulneració declarada en la sentència constitucional de l'any 2024, sense que consti a

aquesta part cap pròrroga degudament fonamentada, que declari que la persistència del bloqueig, del control i de l'embargament dels comptes bancaris del recurrent des de l'any 2015, després de la sentència constitucional estimatòria, constitueix un factor agreujant de la vulneració i un paràmetre específic que haurà de ser tingut en compte per la jurisdicció ordinària en el moment de fixar la indemnització, que declari que el dret del recurrent a ser indemnitzat, ja reconegut en la sentència de l'any 2024, s'estén també als perjudicis produïts amb posterioritat a aquella resolució, inclosos aquells derivats de la manca de compliment del termini constitucional, de la manca de resolució de les peticions pendents i del manteniment dels bloqueigs bancaris, i, tal com consta als arxius del Tribunal Constitucional, l'ara recurrent ha sol·licitat l'auxili d'aquesta instància diverses vegades, obtenint-lo favorablement pràcticament sempre que l'ha demanat, per tant, s'han vulnerat els seus drets constitucionals de manera reiterada, fet que demana sigui considerat i tingut en compte també en aquest recurs d'empara, que, com a mesura de reposició del dret vulnerat en els termes de l'article 92.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, s'acordi que la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia dicti una resolució expressa, motivada i fonamentada en Dret, en un termini màxim i improrrogable de 15 dies hàbils quant a: i) la petició d'arxivament i de sobreseïment; ii) la petició d'aixecament de les mesures cautelars patrimonials; iii) la subsistència o no d'indicis actuals de delicte; iv) les diligències que, si s'escau, entengui encara pendents; i, v) el seu termini màxim de pràctica.

De manera subsidiària, i cas que aquest Tribunal entengui que pot adoptar directament mesures de restabliment en el marc d'aquest recurs d'empara, demana que acordi l'aixecament del bloqueig, del control i de l'embargament dels comptes bancaris del recurrent, o almenys que declari que el seu manteniment sense resolució expressa i motivada és contrari al dret fonamental vulnerat, que declari que qualsevol actuació instructora posterior al venciment del termini fixat per la sentència constitucional de l'any 2024 que no hagi estat encaminada a fer cessar la vulneració declarada, a resoldre la petició d'arxivament o a revisar les mesures cautelars, podrà ser impugnada davant la jurisdicció ordinària per mitjà dels mecanismes de nul·litat previstos als articles 18 *ter* i 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials, i que ordeni la notificació de la resolució que recaigui a la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia, al Ministeri Fiscal i al president del Tribunal Superior de Justícia i, si aquest Tribunal ho considera procedent, al Consell Superior de la Justícia, als efectes que corresponguin;

Vista la Constitució, especialment, els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment, el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'aute del Tribunal Constitucional del 15 de juny del 2026 que va admetre a tràmit aquesta causa sense efectes suspensius;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 6 de juliol del 2026, pel Ministeri Fiscal;

Vistes les conclusions formulades dintre de termini per la part recurrent i pel Ministeri Fiscal;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. Arran de la incoació d'unes diligències prèvies contra un client de la BPA, per unes actuacions bancàries suposadament irregulars, el 23 de juliol del 2015, es va ampliar aquesta incoació als Srs. Juan Marco Masson Blanch i Luis Alejandro Capdevielle Flores, alhora que s'acordava el bloqueig, el control i l'embargament dels seus comptes bancaris.

1.2. El 18 de juliol del 2024, la representació processal del Sr. Juan Marco Masson Blanch va interposar un recurs d'empara (2024-47-RE) contra la inactivitat de la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia en el marc de la causa 8000168/2015, que derivaria en una presumpta vulneració dels drets a un judici de durada raonable i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

1.3. Aquell mateix dia, la representació processal del Sr. Luis Alejandro Capdevielle Flores va interposar un recurs d'empara (2024-48-RE) contra la inactivitat de la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia en el marc de la causa 8000168/2015, que derivaria en una presumpta vulneració dels drets a un judici de durada raonable i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

1.4. El 9 de setembre del 2024, el Tribunal Constitucional va dictar un aute que va acumular els recursos d'empara 2024-47-RE i 2024-48-RE i que va admetre a tràmit, sense efectes suspensius, aquesta causa acumulada.

1.5. Arran de la defunció del Sr. Luis Alejandro Capdevielle Flores, les causes es van tramitar de manera separada.

1.6. El 20 de desembre del 2024, el Tribunal Constitucional va dictar una sentència que estimava aquest recurs d'empara contra la inactivitat la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia; declarava que s'havia vulnerat el seu dret a un judici de durada raonable, reconegut a l'article 10 de la Constitució; comminava la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia que adoptés, en un termini màxim de 3 mesos, prorrogable per decisió fonamentada per altres 3 mesos, les mesures que estaven en l'àmbit de les seves competències per fer cessar la vulneració d'aquest dret fonamental; i, declarava que el recurrent tenia dret a ser indemnitzat en la quantia que determinés la jurisdicció ordinària mitjançant el procediment adient, d'acord amb els paràmetres establerts en el fonament jurídic 3.6 d'aquesta resolució.

1.7. El 13 de febrer del 2026, la representació del recurrent va presentat un escrit de denúncia d'incompliment de sentència i sol·licitud d'execució en què sol·licitava al Tribunal Constitucional que declarés la nul·litat d'allò que s'havia actuat, i en conseqüència l'arxivament de les actuacions i el desbloqueig dels seus fons bancaris; subsidiàriament, el desbloqueig dels seus fons bancaris, i que fes cessar la vulneració denunciada, mantinguda en flagrant desobediència del Tribunal Constitucional; i, més subsidiàriament, que comminés de nou a la titular de la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia perquè, de marera immediata, donés compliment a la sentència constitucional.

1.8. El 13 de març del 2026, el Tribunal Constitucional va dictar un aute que no donava lloc a les peticions sol·licitades pel recurrent.

1.9. El 5 de juny del 2026, la representació processal del Sr. Juan Marco Masson Blanch va interposar un recurs d'empara contra la inactivitat de la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia en el marc de la causa Diligències Prèvies 8000168/2015, per una presumpta vulneració del dret a un judici de durada raonable, reconegut a l'article 10.2 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent considera que s'ha vulnerat de nou el dret a la jurisdicció -article 10 de la Constitució- en els seus vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a un procés degut i a un judici de durada raonable a causa del manteniment de la inactivitat de la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia en les diligències prèvies 8000168/2015.

- Entén que en el recurs d'empara 2024-47-RE, la sentència del Tribunal Constitucional va fixar un termini de 3 mesos per dictar la resolució oportuna sense que consti que s'hagi notificat per part de la Batllia cap pròrroga, ni cap decisió, de manera que es persisteix en una vulneració constitucional declarada. Assenyala que, el 13 de febrer del 2026, va presentar un escrit d'insistiment i que seguint les indicacions de l'aute del Tribunal Constitucional del 13 de març del 2026, en què no es va dona lloc a l'execució, va instar un nou recurs d'empara, atesa la persistència i l'agreujament de la vulneració del dret fonamental, també des del punt de vista indemnitzatori.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats amb les precisions contingudes en l'encapçalament d'aquest aute.

2.2. Argumentació del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal exposa que el recurrent manca a la veritat, ja que la Batllia va resoldre expressament la petició d'arxivament i de sobreseïment de les mesures cautelars mitjançant un aute del 22 d'agost del 2024.

- Aquest aute es va dictar després de la presentació del recurs d'empara, el 18 de juliol del 2024, per la qual cosa la finalitat perseguida pel Tribunal Constitucional ja estava complerta.

- Entén que el recurs d'empara construeix el seu fonament sobre una alteració manifesta de la realitat processal, que resulta incompatible amb els deures de veracitat, de lleialtat i de bona fe processal.

- Finalment, sol·licita al Tribunal Constitucional que desestimi aquest recurs d'empara per no haver-

se produït cap vulneració del dret a un judici de durada raonable, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, a l'article 6 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. La jurisprudència d'aquest Tribunal Constitucional ha establert quins són els paràmetres que s'han de prendre en consideració per poder concloure si la durada d'un judici és o no és raonable (veg. per ex. les sentències del 14 de març del 2001 -causa 2000-17-RE-, del 7 de setembre del 2005 -causa 2005-21-RE-, del 7 de maig del 2018 -causes 2017-38-RE i 2017-54-RE-, del 7 de setembre del 2018 -causa 2018-10-RE-, del 19 de desembre del 2018 -causa 2018-50-RE-, del 22 de maig del 2019 -causa 2019-14-RE, del 13 de juliol del 2020 -causa 2020-19-RE-, del 14 de febrer del 2022 -causa 2021-97-RE-, del 20 d'abril del 2022 -causa 2022-23-RE-, del 7 de setembre del 2022 -causa 2022-39-RE-, del 19 de maig del 2025 -causes 2025-14-RE i 2025-18-RE-, del 16 de juny del 2025 -causa 2025-23-RE-, del 18 de desembre del 2025 -causa 2025-77-RE- i, més recentment, del 27 d'abril del 2026 -causes 2026-4-RE i 2026-10-RE- i del 15 de juny del 2026 -causes 2026-23-RE i 2026-31-RE.

I aquesta doctrina del Tribunal Constitucional s'alinea amb la jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans (veg. la sentència del 13 de juliol de 1983, recaiguda en el cas Zimmermann i Steiner c/ Suïssa, així com la sentència del 27 de juny del 2000, recaiguda en el cas Frydlender c/ França).

3.2. La concreció de la durada "*raonable*", com a concepte jurídic indeterminat, exigeix valorar la complexitat processal, el temps transcorregut, l'actitud processal de les parts i l'activitat dels tribunals (veg. les sentències del 25 de maig del 2007 -causa 2007-2-RE- i del 10 d'octubre del 2016 -causa 2016-8-RE), d'acord amb les peculiaritats del cas concret (veg. les sentències del 15 de desembre del 2014 -causa 2014-23-RE- i del 17 de febrer del 2025 -causa 2024-81-RE).

3.3. Si traslladem les consideracions anteriors al cas actual es pot constatar que, com adequadament ha posat en relleu el Ministeri Fiscal, no existeix una persistència, ni un agreujament en la manca del pronunciament de la resolució sobre l'aixecament de les mesures cautelars i de la petició d'arxivament de les diligències penals, sinó que la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia va dictar un aute del 22 d'agost del 2024, en el qual resolia expressament aquestes pretensions del recurrent i les refusava.

Per consegüent, les afirmacions del recurrent en empara conforme la Batllia no havia donat compliment a la sentència del Tribunal Constitucional i que persistia en la infracció dels drets a un judici de durada raonable i a un procés degut, derivat de la manca de pronunciament, han de decaure. I per consegüent, la desestimació d'aquest recurs d'empara és procedent.

3.4. La desestimació del recurs d'empara comporta, en matèria de costes processals, la seva imposició al recurrent -article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Decisió:

En atenció a tot això que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

Ha decidit:

1. Desestimar el recurs d'empara interposat per la representació processal del Sr. Juan Marco Masson Blanch contra la inactivitat de la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia en el marc de la causa Diligències Prèvies 8000168/2015.

2. Declarar que no s'ha vulnerat el dret a un judici de durada raonable, reconegut a l'article 10.2 de la Constitució.

3. Imposar a la part recurrent les costes processals derivades de la desestimació del seu recurs d'empara.

4. Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a la representació processal del recurrent, a la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia i al Ministeri Fiscal, ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 9 de setembre del 2026.

Pere Pastor Vilanova

President

Víctor Torre de Silva López de Letona

Vicepresident

Jean-Yves Caullet

Magistrat

Joan Manel Abril Campoy

Magistrat